

26 Μαρτίου 2014

Καλές είναι οι πράξεις, αν φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι στον συνάνθρωπο...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Επισκέφτηκαν κάποτε τον αββά Παμβώ δύο αδελφοί.

Ο ένας τον ρώτησε: «Αββά, εγώ νηστεύω τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά.

Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;»

Ο άλλος είπε: «Αββά, εγώ

με το εργόχειρο μου βγάζω δύο κεράτια[1] την ημέρα.

Κρατώ λίγα νουμιά[1] για

την τροφή μου και τα υπόλοιπα τα δίνω ελεημοσύνη.

Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;»

Ο γέροντας δεν τους αποκρίθηκε, αν και τον παρακαλούσαν πολύ.

Μετά από τέσσερις μέρες αποφάσισαν να φύγουν, οι κληρικοί[2] όμως τους

ενθάρρυναν λέγοντας: «Μη στενοχωρηθείτε, αδελφοί, ο Θεός θα σας ανταμείψει.

Γιατί τέτοια συνήθεια έχει ο γέροντας. Δεν βιάζεται να μιλήσει,

αν δεν τον φωτίσει ο Θεός».

Πήγαν λοιπόν οι αδελφοί στον γέροντα

και του ειπαν: «Αββά, προσευχήσου για εμάς».

«Θέλετε να φύγετε;», τους ρώτησε. «Ναι», αποκρίθηκαν.

Άρχισε τότε να γράφει στο χώμα και,

αποδίδοντας στον εαυτό του τις πράξεις εκείνων, μονολογούσε:

«Ο Παμβώ, με το να νηστεύει τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά, άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι.

Ο Παμβώ βγάζει με τη δουλειά του δύο κεράτια και τα δίνει ελεημοσύνη.

Άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι ακόμη».

Στράφηκε έπειτα και είπε στους αδελφούς:»

Καλές είναι οι πράξεις, αν όμως φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι στον συνάνθρωπο, τότε θα σωθείς».

Και εκείνοι, ικανοποιημένοι με την απάντηση, έφυγαν γεμάτοι χαρά.

[1] Το κεράτιον ήταν μικρό ασημένιο νόμισμα, ενώ το νομίον ήταν νόμισμα ευτελούς αξίας: 300 νομιά έκαναν ένα κεράτιον.

[2] Εννοεί τους ιερείς του μοναστικού οικισμού, όπου ζούσε ο γέροντας

Ευεργετινός, Τόμος Γ΄, σελ. 24

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr